

N:o 63.

Ank. till Riksd. kansli den 15 april 1898, kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om rätt för pensionerade tjänstemän och betjente vid statens jernvägar att erhålla fribiljetter för resa å samma jernvägar.

(R. A.)

I en inom Andra Kammaren väckt motion (n:o 167) har herr *A. F. Broström* hemställt, att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes utfärda bestämmelser, att från statens jernvägar pensionerade embets- och tjänstemän samt betjente, som från tjensten medföra godt vitsord om pligttrogen tjenst, jemte deras hustrur, måtte erhålla ett visst antal fribiljetter för resa å statens jernvägar årligen, till antal, vagnsklass och giltighetstid, Kongl. Maj:t finner lämpligt.

Motionären har erinrat, att den i tjenst varande personalen vid statens jernvägar egde att årligen erhålla visst antal fribiljetter för resa i egna angelägenheter, men att i och med inträde i pensionsstaten denna rätt till fribiljetter upphörde.

Bland den afskedade och pensionerade jernvägspersonalen och särskildt bland dem, som tillhört tågpersonalen och liniebevakningen, finnes — fortsätter motionären — flera, som under sin långa tjenstetid ådragit sig sjukdom och lidanden, hvarför brunns- och badkurer af läkare ordinerades. Särskildt för dessa skulle det gifvetvis vara en lindring i utgifterna, om de vore berättigade till en och annan fribiljett på statens

jernvägar, och äfven för de öfriga skulle det vara till stor nytta att en eller ett par gånger på året kunna i egna angelägenheter få göra en fri fram- och återresa till plats, närmare eller fjernare från sin bostad, der statens jernvägar kunde med fördel begagnas.

På grund häraf och då dylika fribiljetter icke i egentlig mening kunde räknas som statsutgift, har motionären framställt sitt förslag om berörda förmån för pensionerad jernvägspersonal. Beviljandet af denna förmån syntes motionären vara en gärd af erkännande till en hvar, som afgått med pension från jernvägstjenst med godt vitsord under sin tjenstetid, och för de i tjenst varande skulle utsigten att vid afskedstagandet komma i åtnjutande af samma förmån vara en eggelse till pligtrohet.

Statsutskottet, till hvars förberedande behandling denna motion remitterats, har icke funnit giltiga skäl föreligga för beredande åt den pensionerade statsbanepersonalen af fria resor på statens jernvägar. En förbättring af pensionsvilkoren i den form, motionen åsyftar, anser utskottet ingalunda vara lämplig, och den personal, som nu är i fråga, synes ej mer än andra af staten pensionerade tjänstemän hafva behof eller berättigade anspråk att komma i åtnjutande af berörda förmån. Ett bifall till motionen skulle därför antagligen från andra klasser framkalla fordringar i enahanda syfte, och uppenbart är, att statens inkomster af jernvägs- trafikerna skulle ogynnsamt påverkas genom utdelande i större skala af fribiljetter till statsbanorna.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, får utskottet hemställa,

att herr Broströms förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 15 april 1898.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.
